

Violència obstètrica

«La violència obstètrica existeix i cal combatre-la no només de paraula. Quan hi ha un problema el que cal és aportar solucions»

Us diu alguna cosa el 25N? I el terme violència obstètrica? Sabeu que el proper dia 25 de novembre se celebra el dia internacional per l'erradicació d'aquest tipus de violència? La violència obstètrica és, segons l'ONU, un fenomen generalitzat i sistemàtic. És un tipus de violència masclista que segons l'informe presentat en l'Assemblea General de l'ONU que està totalment normalitzada.

Es calcula, segons un estudi publicat a *Women and Birth*, que dos de cada tres dones pateixen violència obstètrica. I aquestes xifres són, si més no, per pensar-hi una bona estona. I no, en cap cas això vol dir que sigui una violència intencionada. Es pot estar exercint sense ser-ne conscient. Es tracta d'una violència estructural que sovint fa mal sentir que hi és, tant per les persones professionals com per qui la rep.

És també una violència patida per les persones més vulnerables i reconeguda per aquelles qui tenen el privilegi de distingir-la. I sí, col·lectius de dones i de llevadores han fet molt per visibilitzar-la i prendre mesures per erradicar-la, però encara queda molt per fer. Un naixement hauria de ser una alegria, i de vegades, per com van les coses pot ser que no ho sigui. Però com canvien les coses si tens una persona al costat que et sosté, que acompanya les emocions, que t'ajuda a transitar-les, especialment en un moment hormonalment delicat com és un part.

És aquesta filosofia del bon tracte la que s'hauria de respirar arreu. Més enllà de les sales de part, el tracte humà i humanitzat s'hauria d'estilar més. Potser per algunes i alguns de vosaltres que m'esteu llegint us sona a un concepte abstracte, creieu que no n'hi ha per tant, que cada vegada es té la pell més fina. Que sapiguen que algunes de les conseqüències de patir-la poden ser la depressió postpart, trastorns del vincle o l'estrès postreumàtic. I això requereix tractament i acompanyament pel benestar de la diada.

De fet, moltes de les víctimes de VO no denuncien per la revictimització i l'esforç en tots els àmbits que això suposa. Perquè tot plegat deixa seqüeles: físiques, psicològiques i econòmiques. La violència obstètrica existeix i cal combatre-la no només de paraula. I em consta que cada vegada hi ha més personal sanitari i extrasanitari conscienciat. Però també calen uns indicadors qualitius universals per mesurar la satisfacció de la dona al moment de donar a llum, en tots els sentits.

Quan hi ha un problema el que cal és aportar solucions. Posar el cap sota l'ala et servirà per fer passar el temps, però el que cal de debò és més formació, més informació, més acompanyament i justícia restaurativa. Ara ja sabem que hi és. Ens cal saber què cal fer per estalviar tot aquest patiment. I no, no és amb el sensacionalisme i morbo d'exposar les víctimes. És trobant solucions, prenent mesures, revisant casos, reparant allò que a cada dona li cal per seguir endavant, ser una supervivent.